

Pécsett, az egyetem és a Pannon Filharmonikusok együttműködéséből született új produkciót mutatnak be, melynek a címe Jancsi és Juliska. A németnyelvű meseopera szerzője Engelbert Humperdinck. A május hetedikén a Kodály Központban felcsendülő művet a PTE Művészeti karának növendékei adják elő, beleértve a zenei kíséretet is.

Gulyás Dénes több szálon is kapcsolódik a bemutatóhoz.

Egyrészt a PTE oktatója, másrészt a produkció egyik rendezője

Ottlik Ádám

mellett. A Pécsi Nemzeti Színház zeneigazgatójával az előadás létrejöttének részleteiről beszélgettünk.

-□□ □ Különös, és egyben izgalmas együttműködésbe fogott nem olyan régen a Pannon Filharmonikusok Zenekara, valamint a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kara. Egy új produkció próbái zajlanak, mit lehet erről tudni?

- Bár az együttműködés a jeles pécsi filharmonikus zenekartól indult, de az előadáson mégsem ők játszanak, hanem a PTE zenészei és az osztályom, az opera tanszak növendékei lesznek az előadók. Fontos megjegyezni, hogy a képzőművészeti hallgatók is bekapcsolódtak a munkába, hiszen a scenizált opera

elektronikusan, számítógép által megtervezett díszleteit is ők hozták létre. Úgy gondolom ez számukra is egy nagyszerű lehetőség egy új terület felfedezésére, ahol kipróbálhatják magukat. Ki tudja, hátha közülük kerül ki a jövő egyik jeles díszlettervezője?

-□□ □ **Az előadás egyben a fiatalok vizsgaelőadása is, ha jól tudom?**

- Így igaz, és rögtön az elején szeretném leszögezni, hogy a rendezés oroszlánrészét Ottlik Ádám végezte. Vele nagyon jól tudok együtt dolgozni, én az egyetemen a színpadi operajátékot tanítom, míg ő a színészmesterséget és a beszédet teszi hozzá. Korábban Székesfehérváron a Sevillai Borbély színpadra állításán is közösen dolgoztunk - szerintem eredményesen. Most már én is bejárok a próbákra és segítem a produkciót, de igazából ez az előadás Ádám szellemi terméke lesz.

-□□ □ **Miért épp a Jancsi és Juliskára esett a választás?**

- Egy remek zene, és a kiváló szereplőgárda adott erre, ráadásul német nyelven kell énekelni, különös, varázslatos figurák népesítik be a mesét és olyan érdekes a zenei nyelvezete is - ennél több indok talán az előadáshoz nem is kell. A szerző egyébként Wagner nagy tisztelője volt, ami visszaköszön időnként a műben is, megszólalnak Wagnerre emlékeztető énekbeszéd részletek, melyet egy valamirevaló operaénekesnek meg kell tanulni, kiváló alkalom ez tehát erre is. Másrészt olyan mennyiségű színpadi jelenlétet igényel a fiataloktól a mű, amely feltétlenül szükséges a későbbi pályánmaradásukhoz. Ezen túl az is elmondható, hogy nem kell mindig a Traviata-ból vizsgázni, olyan mennyiségű remekmű van a műfajban, hogy egy ilyen kitekintés csak hasznára válik az egyetemistáknak.

-□□ □ **Mennyire aktualizál a rendezői felfogás?**

- Meglehetősen kevésbé, bár a vizuális élmény, a színpadkép, a vetítések túlmutatnak a hagyományos felfogáson. Így jelenhet meg az erdő áttűnéseként egy városi környezet, házak, mely ismerős, ám mégis olykor sejtelmes közeg, amelyben el lehet tévedni. Igazi izgalmat szerintem a fiatal előadók számára az okozhat, hogy az előadás helyszínén, a Kodály Központban meglehetősen keveset tudnak próbálni. A másik kihívás a német nyelv, amely nem csak önmagában nehéz, hanem amiatt is, hogy a magyarul ismert történet nem teljesen paralel a némettel. Persze ezek a fiatalok rendelkeznek olyan töltettel, lendülettel, hogy ezeket a nehézségeket gond nélkül átlépjék.

-□□ □ Milyen a mű nehézségi foka az énekesek számára?

- Vannak benne nehéz részek, de összességében nem olyan nagy kihívás. A hangulatfestő szakaszok odafigyelést és technikát igényelnek, de nem arról híres a darab, hogy olyan nehéz lenne, mint Verdi Otello-ja, vagy Wagner Tristan-ja. De nem tartozik az énektechnikailag könnyű művek közé sem, szóval rendesen megdolgoznak vele az énekesek.

-□□ □ A műfaj szabályainak megfelelően ez a darab joggal tarthat számot a fiatal közönség érdeklődésére is?

- Természetesen, a mű a meseoperák egyik nagyon ékes darabja, ezért remélem, hogy a fiatalabb korosztályok is megtekintik az előadást. Arról nem is beszélve, hogy bízom benne, hogy a gyereksereg kiköveteli a színházba is a Jancsi és Juliskát.

-□□ □ Lesz folytatása ennek a kezdeményezésnek?

- Tavaly a Julius Caesar ment vizsgaelőadásként, így már nem előzmény nélküli a PTE-PFZ együttműködés sem. Minden vágyam, hogy a színházat és az egyetemi hallgatókat ezer szállal kössöm össze, de lássuk be az ötleten kívül ez pénzkérdés is. Erre most

úgy tűnik lesz lehetőség, mert a Pécsi Opera Alapítvány pályázati pénzt nyert el Mozart operák bemutatására. Pályázunk, így ezen kívül Donizetti Csengő című művét szeretnénk színpadra állítani a fiatalok részvételével. A színpadi látványtervet szintén a művészeti karosokkal szeretném megcsináltatni, tehát minden erőnkkel azon vagyunk, hogy a fiatalok nagyobb szerephez jussanak a pályán.

-□□ □ Sok szó esett a jövő művésznemzedékéről. Van olyan tanítvány, akiben látja a következő nagy operaénekes generáció előfutárát?

- Nem csak Pécsen, hanem Budapesten is tanítok a Zeneakadémián, így van rálátásom a szakma ifjú trónkövetelőire. Mind a két intézményben vannak kiemelkedően tehetséges hallgatók, és természetesen vannak kevésbé kiemelkedő teljesítmények is. Ám rögtön hozzáteszem, rájuk éppen annyira szükség van, hiszen ők is tehetségesek csak éppen más területen. A színházaknak az ő jelenlétükre és derekas helytállásukra nagy szükségük lesz. Személy szerint ide Pécsre is szívesen felvonnék közülük néhányat, de a repertoár és a társulat bővítésének terveiről inkább egy másik alkalommal beszélnék, most a Jancsi és Juliskára koncentrálok.